

Arrest

nr. 86 811 van 4 september 2012
in de zaken X en X

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Soedanese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DONNE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 4 februari 2011 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 18 april 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De onderhavige beroepen zijn gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer J. J. I. A. (verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 25 juni 1978 te Omdurman. U behoort tot de Dongola etnie en u bent Moslim. U bent gehuwd op 18 juni 2010 met A. M. A. A. (zie dossiernummer CGVS 1111417B). Samen hebben jullie één zoon, die op 24 december 2011 geboren werd in België.

U bent geboren en opgegroeid in Omdurman. U liep er middelbare school tot 1997 en ging nadien informatica aan de universiteit studeren. In 2000 werd u echter uit de universiteit gezet en diende u uw opleiding stop te zetten. Kort hierna besloot u om lid te worden van de oppositiepartij Democratic Unionist Party (DUP), ook al omdat uw vader zekere banden had met deze partij. U werd actief binnen de DUP en organiseerde vergaderingen, verdeelde pamfletten, organiseerde betogingen... Naast deze activiteiten had u tevens ook een eigen boekhandel samen met een vriend in de buurt van de universiteit die u in 2004 opende, en hielp u uw vader met een landbouwproject waarbij u de administratie verzorgde. Op 31 oktober 2010 werd u echter aangehouden in uw boekhandel door de Soedanese inlichtingendienst. U werd meegenomen naar een voor u onbekende plaats, waar u uiteindelijk 21 dagen zou worden opgesloten. Tijdens deze opsluiting werd u mishandeld en bedreigd vanwege uw rol in de oppositie. Tot 2009 zou u immers erg actief zijn geweest binnen de oppositiepartij DUP, om na 2009 eveneens lid te worden van de georganiseerde oppositie die een nationaal front wilden vormen tegen het huidige regime. Met uw opsluiting wilden de Soedanese autoriteiten u een duidelijk signaal geven dat u diende te stoppen met deze activiteiten. Op 14 november 2010 ging de Soedanese inlichtingendienst zelfs zover om u te intimideren dat ze eveneens uw echtgenote aanhielden, en naar hetzelfde gebouw als u brachten waar u werd vastgehouden. Uw echtgenote werd drie of vier dagen opgesloten en met u geconfronteerd om vervolgens weer vrijgelaten te worden. Uzelf werd uiteindelijk op 21 november 2010 vrijgelaten nadat u een document ondertekend had waarin u beloofde te stoppen met uw activiteiten. U werd eveneens gezegd dat u zich terug moest komen aanmelden op 5 december 2010. U besloot echter om samen met uw echtgenote naar Port Sudan te gaan op 4 december 2010 omdat u vreesde opnieuw opgepakt te worden. In Port Sudan verbleven jullie tot 13 januari 2011, waarop jullie per boot naar Europa zijn gekomen met de hulp van een vriend. Jullie dienden onderweg eenmaal van boot te wisselen, en kwamen op 4 februari 2011 aan in België, en vroegen diezelfde dag nog asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in 1 aanmerking kan worden genomen.

U verklaart uw land van herkomst ontvlucht te zijn omdat u vreest nogmaals opgepakt te worden door de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van uw beweerde politieke activiteiten voor de Soedanese oppositiepartij Democratic Unionist Party (DUP).

Vooreerst kunnen er echter ernstige vragen gesteld worden bij uw beweerde lidmaatschap van de Soedanese oppositiepartij Democratic Unionist Party (DUP). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat uw algemene kennis betreffende de politieke context en situatie in Soedan goed is; u slaagt er echter tijdens het gehoor hoegenaamd niet in uw lidmaatschap en uw persoonlijke betrokkenheid bij de DUP aannemelijk te maken. U verklaart tijdens het gehoor dat u in 2000 lid zou zijn geworden van de DUP nadat u de universiteit had moeten verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart dat u via vrienden van uw vader in contact zou zijn gekomen met deze politieke oppositiepartij (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of er geen verkiezingen hebben plaatsgevonden, in 2000, het jaar waarin u lid zou zijn geworden van de DUP, antwoordt u dat er geen verkiezingen hebben plaatsgevonden dat jaar (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U brengt enkel de verkiezingen ter sprake die in 2010 hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uit informatie blijkt echter dat er in december 2000 wel degelijk verkiezingen plaatsvonden in Soedan – zowel parlaments- als presidentsverkiezingen – die weliswaar geboycot werden door de meeste oppositiepartijen (zie landeninformatie, administratief dossier). Ook de DUP nam niet deel aan de verkiezingen in 2000, maar opvallend was wel dat de partij in twee facties was opgedeeld, met name één die vanuit het buitenland werd geleid door al-Mirghani, de huidige DUP-leider, en een andere factie die geleid werd door Zein al-Abdin al-Hindi. De eerste factie was duidelijk gekant tegen samenwerking met de aan de macht zijnde president, terwijl de tweede factie wel voor samenwerking koos in ruil voor enkele regeringsposten (zie landeninformatie, administratief dossier). Uiteindelijk besloot de DUP net zoals de meeste oppositiepartijen niet deel te nemen aan de verkiezingen in 2000 (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is hierbij vooral opvallend dat u deze verkiezingen in 2000 – toch de laatste verkiezingen die in Soedan plaatsvonden voor de verkiezingen van 2010 – niet ter sprake brengt tijdens het gehoor

wanneer het over het tijdstip gaat waarop u lid zou zijn geworden van de DUP. Integendeel, u beweert zelfs dat er geen verkiezingen plaatsvonden in 2000. Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u hier wel van op de hoogte zou zijn, alsook over de niet-deelname van de DUP aan deze verkiezingen, aangezien u beweert net in 2000 lid te zijn geworden van de DUP. Het komt dan ook niet overtuigend over dat u deze verkiezingen niet ter sprake brengt wanneer u het heeft over de omstandigheden in dewelke u lid zou zijn geworden in 2000 van de DUP. U verklaart zelfs dat er geen onenigheid binnen de partij was in 2000, en dat de partij slechts later, vanaf 2005, uiteenviel in enkele facties (zie gehoorverslag CGVS, p.11) wat hoegenaamd niet overeenkomt met de info waarover het CGVS beschikt, zoals hierboven werd aangehaald.

Verder kan u echter vooral niet overtuigen tijdens het gehoor voor het CGVS wat betreft uw beweerde activiteiten als DUP-lid vanaf 2000. U geeft aan dat u als lid van de DUP in Khartoum pamfletten uitdeelde, betogingen op de been bracht en vergaderingen organiseerde (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wanneer u echter verdere vragen over deze beweerde activiteiten gesteld worden, blijft u steeds heel erg op de vlakte. Gevraagd wie er dan op de vergaderingen, die u organiseerde, aanwezig was, antwoordt u nogal vaag dat er leden naartoe kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt waar die vergaderingen dan plaatsvonden, antwoordt u in huizen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd in wat voor huis, antwoordt u in huizen van de leden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u iets concreter kan zijn, verklaart u dat het erg vaak veranderde en dat u niet meteen een voorbeeld kan geven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder wordt u gevraagd of er ook nationale of bekende boegbeelden van de partij aanwezig waren op dergelijke vergaderingen, waarop u nogal vaag antwoordt dat ze niet altijd, maar soms langs kwamen om te vragen wat er gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u dan voorbeelden kan geven van belangrijke leden die naar dergelijke vergaderingen kwamen, antwoordt u aarzelend dat A. M., ook de persoon die u het document zou hebben bezorgd dat u overhandigt aan het CGVS waarin bevestigd wordt dat u DUP-lid zou zijn, en dat A. soms aanwezig waren. Verder kan u geen andere namen van belangrijker DUP-leden geven die de vergaderingen zouden hebben bijgewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uw verklaringen over de beweerde vergaderingen die u als DUP-lid zou hebben georganiseerd in Soedan, zijn bijgevolg niet overtuigend en erg vaag te noemen. Verder wordt u tijdens het gehoor eveneens gevraagd wat u kan vertellen over de pamfletten die u opstelde en uitdeelde tijdens uw periode als DUP-lid in Soedan, waarop u antwoordt dat u die pamfletten ontving en dat u die dan aan andere personen gaf die ze vervolgens verspreidden op de universiteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat er dan op de pamfletten vermeld stond, antwoordt u opnieuw nogal vaag dat de pamfletten tegen de regering waren (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Concrete antwoorden blijven eveneens uit wanneer u vragen worden gesteld over de betogingen die u zou hebben georganiseerd als DUP-lid. U geeft wel aan dat u verschillende betogingen organiseerde, maar wanneer u gevraagd wordt om een voorbeeld te geven van een dergelijke betoging, antwoordt dat u er zich een herinnert aan de universiteit van Omdurman, maar u kan zich de datum niet meer herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd naar andere betogingen, verklaart u dat er veel betogingen waren aan de verschillende universiteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook deze antwoorden betreffende de door u beweerde activiteiten als DUP-lid, zijn allesbehalve concreet te noemen. Uw verklaringen over uw activiteiten als DUP-lid zijn bijgevolg niet overtuigend en niet doorleefd te noemen. Redelijkerwijze zou toch verwacht mogen worden dat u meer en concretere informatie zou kunnen geven over de activiteiten die u tijdens uw beweerde jarenlange DUP-lidmaatschap zou hebben uitgevoerd voor deze oppositiepartij. Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd welke stappen u diende te ondernemen om lid te worden van de DUP waarop u antwoordt dat u zich moest inschrijven en dat u vervolgens lidgeld diende te betalen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waar het bureau van de DUP gelegen is, verklaart u dat het in Khartoum is gelegen maar dat u niet kan uitleggen waar het gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook hier is het vreemd dat u niet concreter kan uitleggen op welke manier u lid bent geworden en waar u zich diende te gaan inschrijven om lid te worden. U geeft tijdens het gehoor ook aan dat u in Soedan in het bezit was van een DUP-lidkaart, maar gevraagd waar deze lidkaart dan is, verklaart u opnieuw nogal weinig overtuigend dat u niet weet waar deze lidkaart ligt, maar dat het in Soedan moet zijn, en dat jullie maar met weinig bagage naar Europa zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook wanneer u vragen worden gesteld over de structuur van de DUP-partij kan u weliswaar enkele namen en functies van prominente figuren van de partij geven (zie gehoorverslag CGVS, p.11), maar wanneer u vragen gesteld worden over de structuur van de partij op het lokale niveau, waarbinnen u toch actief beweert te zijn geweest, zijn uw verklaringen minder overtuigend te noemen. Zo antwoordt u in eerste instantie nogal ontwijkend op deze vraag door te stellen dat de meeste oppositiepartijen in het

buitenland actief waren (zie gehoorverslag CGVS, p.11), om vervolgens te antwoorden dat jullie zaken probeerden te veranderen van binnenuit (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd hoe jullie dan samenwerkten op lokaal niveau en hoe jullie gestructureerd waren, antwoordt u dat jullie communiceerden per sms omdat jullie gesurveilleerd werden (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U slaagt er tijdens het gehoor bijgevolg ook niet in om de lokale structuur van de DUP-partij te schetsen tijdens uw beweerde lidmaatschap in de jaren 2000, ondanks het feit dat u hieromtrent meerdere vragen werden gesteld.

Tot slot wordt u tijdens het gehoor meer uitleg gevraagd over de verkiezingen die in 2010 in Soedan plaatsvonden. U kunt weliswaar de algemene resultaten van deze laatste verkiezingen schetsen en u geeft correct aan dat de DUP deelnam aan deze verkiezingen; u kunt eveneens de naam van de presidentskandidaat van de DUP geven (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12). Gevraagd of de DUP uiteindelijk in een coalitie is gestapt met de partij van huidig president Bashir, antwoordt u dat u het niet weet, en dat u er in ieder geval tegen gekant was (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Vervolgens wordt u nogmaals gevraagd of de DUP en zijn leider al-Mirghani uiteindelijk zijn toegetreden tot de aan de macht zijnde regering, waarop u nogmaals antwoordt dat u Soedan verlaten heeft, dat alle partijen weigerden hoewel de partij van de president ze probeerde te overtuigen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de DUP-partij en zijn leider al-Mirghani uiteindelijk wel beslisten om als enige oppositiepartij toe te treden tot de regering van president Bashir. Deze beslissing werd uiteindelijk genomen door DUP-leider al-Mirghani eind 2011, ondanks ernstige meningsverschillen binnen de DUP-partij over de al dan niet regeringsdeelname (zie landeninformatie, administratief dossier). Het feit dat u niet op de hoogte bent van deze regeringsdeelname door de DUP doet enkele vragen rijzen over uw betrokkenheid als DUP-lid. Er dient weliswaar rekening te worden gehouden met het feit dat u niet in Soedan was toen de beslissing tot regeringsdeelname werd genomen, maar redelijkerwijze zou toch verwacht mogen worden dat u als DUP-lid de situatie in verband met deze partij toch enigszins zou opvolgen in uw land van herkomst, aangezien uw activiteiten voor deze partij mede de oorzaak vormden voor uw vlucht uit Soedan.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat u er niet in slaagt uw DUP-lidmaatschap aannemelijk te maken tijdens het gehoor waardoor de door u aangehaalde problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid eveneens in het gedrang komen. Bij deze door u aangehaalde problemen kunnen overigens nog enkele opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat u uw activiteiten voor de DUP stopzette in 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U geeft wel aan dat u DUP-lid bleef na 2009 maar dat u als DUP-lid samenkwam met personen van andere oppositiepartijen om samen een strategie tegen het regime uit te werken en om een nationaal oppositiefrent te vormen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart op 31 oktober 2010 te zijn aangehouden door de Soedanese veiligheidsdiensten in uw boekhandel om vervolgens 21 dagen te worden opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Hierbij is het ten eerste opmerkelijk dat u aangeeft nooit enige problemen te hebben gehad of nooit te zijn aangehouden door de Soedanese veiligheidsdiensten tussen 2000 en 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.8), hoewel u toch beweert erg actief te zijn geweest in die periode voor de DUP-partij waarbij u zelfs vele betogingen zou hebben georganiseerd. U voegt hierbij zelfs aan toe dat de overheid telkens erg gewelddadig optrad tegen deze betogingen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u hierop gewezen wordt, antwoordt u dat u erg voorzichtig was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het is bijgevolg vreemd dat u plotseling wel gearresteerd zou zijn eind oktober 2010 zeker in het licht van uw verklaring dat u uw politieke activiteiten voor de DUP zou hebben stopgezet in 2009. U geeft tijdens het gehoor aan dat u werd gearresteerd omdat u samen met een aantal andere oppositieleiden vergaderingen zou hebben georganiseerd. U heeft echter geen idee waar u werd opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Vooral merkwaardig is dat u evenmin weet waarom u plots werd vrijgelaten na 21 dagen opsluiting. Wanneer u deze vraag gesteld wordt, antwoordt u dat u bedreigd werd en dat de agenten zeiden dat ze u naar justitie zouden brengen en dat u de doodstraf zou krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Deze bedreigingen die tegen u geuit zouden zijn in acht genomen, kan het vreemd genoemd worden dat u plotseling toch zou zijn vrijgelaten zoals u beweert tijdens het gehoor. Uw verklaringen omtrent de door u aangehaalde en beweerde arrestatie door de Soedanese veiligheidsdiensten zijn bijgevolg evenmin overtuigend.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat u er enerzijds niet in slaagt uw vermeend lidmaatschap van de DUP aannemelijk te maken en anderzijds dat uw verklaringen over uw vermeende problemen met de Soedanese autoriteiten, die voortgevloeid zouden zijn uit uw beweerde politieke activiteiten, hoegenaamd niet overtuigend zijn.

Tot slot legt u nog enkele documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Zo legt u uw Soedanese rijbewijs voor, en de studentenkaart van uw echtgenote, maar uw identiteit, noch die van uw echtgenote, worden in deze beslissing in twijfel getrokken. U legt eveneens een document voor, opgesteld door de vice-president van de DUP, A. M. H., dd.18 december 2010, waarin vermeld wordt dat u een actief lid bent van de DUP en dat u gezocht wordt door de Soedanese autoriteiten (zie administratief dossier). Dit door u voorgelegd document betreft echter een kopie, en is geen origineel document, waardoor de authenticiteit ervan niet nagegaan kan worden. U verklaart tijdens het gehoor dat u dit document zou ontvangen hebben per mail op het moment dat u en uw echtgenote in Port Sudan waren, maar u legt deze mail niet voor ter staving van deze bewering. Dit door u voorgelegd document slaagt er dan ook niet in de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen, zeker in het licht van de hierboven gemaakte vaststellingen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw A. A. M. A. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 21 juni 1985 te Madani. U behoort tot de Mahasi etnie en u bent Moslim. U bent gehuwd op 18 juni 2010 met J. I. A. J. (zie dossiernummer CGVS 1111417). Samen hebben jullie één zoon, die op 24 december 2011 geboren werd in België.

U bent opgegroeid in Khartoum, waar uw vader afkomstig van is. Na uw middelbare studies vatte u aan de universiteit van Khartoum de studie 'dierengeneeskunde' aan, waarvan u het diploma behaalde. Nadien leerde u uw echtgenoot kennen met wie u in 2010 huwde. Tijdens uw studies aan de universiteit werd u lid van de kleine organisatie 'grefna' die zich geweldloos verzette tegen het huidige regime. Ook na uw studies bleef u nog even lid van deze organisatie. In maart 2010 werd u één dag meegenomen door de Soedanese veiligheidsdiensten in het kader van deze activiteiten maar u werd dezelfde dag nog vrijgelaten. Uw problemen met de Soedanese autoriteiten begonnen pas echt toen uw man opgepakt werd door de Soedanese inlichtingendienst op 31 oktober 2010 omwille van zijn politieke activiteiten. Hij was immers lid van de Democratic Unionist Party (DUP). U werd eveneens gedurende drie dagen opgepakt door deze diensten om op deze manier uw echtgenoot te intimideren. Op 14 november 2010 werd u daarom meegenomen naar de plaats waar uw man werd opgesloten waar u drie dagen zou blijven. Nadien werd u vrijgelaten, net zoals uw echtgenoot die wat later op 21 november 2010 mocht gaan. Uw echtgenoot werd echter gezegd dat hij zich op 5 december 2010 terug moest gaan aanmelden bij de Soedanese inlichtingendienst in Khartoum, en uit vrees om nogmaals gearresteerd te worden, besloten jullie om op 4 december 2010 Omdurman te verlaten en naar Port Sudan te gaan. In Port Sudan verbleven jullie tot 13 januari 2011, waarop jullie per schip naar Europa zijn gekomen met de hulp van een vriend. Jullie dienden onderweg eenmaal van boot te wisselen, en kwamen op 4 februari 2011 aan in België, en vroegen diezelfde dag nog asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert uw land van herkomst verlaten te hebben nadat uw echtgenoot ernstige problemen zou hebben gehad met de Soedanese autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Uw echtgenoot zou op 31 oktober 2010 zijn opgepakt door de Soedanese veiligheidsdienst en vervolgens 21 dagen zijn opgesloten, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie 1 gehoorverslag CGVS, p.4-5). Ook u werd gearresteerd door de Soedanese autoriteiten en opgesloten van 14 tot 17 november 2010 om uw echtgenoot onder druk te zetten, volgens uw verklaringen en die van uw echtgenoot (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U geeft wel aan lid te zijn

geweest in Soedan van een jeugdorganisatie, in de periode dat u op de universiteit zat en net erna, en dat u omwille van dit lidmaatschap ooit bent opgepakt door de Soedanese veiligheidsdienst, maar u verklaart dat u dezelfde dag nog bent vrijgelaten en dat u nadien hieromtrent geen problemen meer heeft gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U beweert tijdens het gehoor zelf geen andere problemen te hebben gehad met de Soedanese autoriteiten, en u geeft aan dat u en uw echtgenoot Soedan hebben verlaten omwille van de beweerde problemen van uw echtgenoot met de Soedanese veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uw echtgenoot bracht in zijn asielaanvraag dezelfde beweerde problemen in Soedan naar voren (zie dossiernummer CGVS 1115805). In de uiteindelijke beslissing aangaande de asielaanvraag van uw echtgenoot, werden deze door u eveneens aangehaalde problemen ruim besproken. In het kader van de door uw echtgenoot ingediende asielaanvraag werd echter een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt :

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake haar echtgenoot (verzoeker) wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Bijgevolg kan ook wat u betreft besloten worden dat in uwen hoofde geen “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève bestaat, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op een schending van de (materiële) motiveringsplicht, van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 52 §2, 57/6 lid 2 en 62 van de vreemdelingenwet, artikel 3 EVRM en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

3.3. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet, kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

3.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een

beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.5. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.7. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen, *quod in casu* zoals blijkt uit hetgeen volgt (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn lidmaatschap van de DUP en de hieruit voortvloeiende politieke vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker.

4.2.1. Verzoeker ontkent gezegd te hebben dat er in 2000 geen verkiezingen hebben plaatsgevonden en verklaart wel gezegd te hebben dat er voor DUP geen verkiezingen plaatsvonden in 2000 waarmee hij wilde aangeven dat DUP er niet aan heeft deelgenomen. Nochtans vindt dergelijke bewering geen grondslag in zijn CGVS gehoorverslag waar hij verklaarde (*“Waren er dan verkiezingen in 2000?”*) *“Ja... Neen er waren geen verkiezingen in het algemeen.”* (*“In 2000 geen verkiezingen?”*) *“De verkiezingen hebben deelgenomen in april 2010.”* (*“En ervoor geen verkiezingen? Ook niet in 2000?”*) *“Welke verkiezingen?”* (*“Presidentiële verkiezingen? Of parlementaire?”*) *“In 1989, dan is er een regering aan de macht gekomen na een putsch, daarna was er de oorlog met het zuiden, er waren oorlogen, er was een jihad (...)”* (gehoorverslag man p. 8). Verder meent verzoeker dat in begin jaren 2000 de DUP verenigd was en er toen geen verdeeldheid heerste maar dat er nadien, vanaf 2005, scheidingen waren (gehoorverslag man p. 11), wat eveneens indruist tegen de aan het administratief dossier toegevoegde informatie die verzoeker niet weerlegt. Uit het gehoorverslag blijkt aldus dat verzoeker meerdere keren onwetend was of onjuiste verklaringen aflegde over de verkiezingen van 2000. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan zijn voorgehouden partijlidmaatschap, te meer nu verzoeker verder evenmin op de hoogte was van het feit dat toen reeds verschillende fracties binnen zijn partij bestonden met tegenovergestelde posities inzake regeringsdeelname, wat eveneens de geloofwaardigheid van verzoekers politieke profiel ernstig ondermijnt, zeker gezien verzoeker net in deze periode lid zou zijn geworden en een dergelijke politieke strijd hem dan ook niet kon ontgaan zijn en hij in tegendeel diende te beslissen tot welke fractie hij toetrad. Verzoekers verschoning kan dan ook allerminst worden aanvaard.

4.2.2. Verzoeker meent dat hij uitvoerig geantwoord heeft op vragen inzake zijn betrokkenheid bij de activiteiten van DUP maar dat zijn antwoorden als vaag worden afgedaan. Nochtans dient vastgesteld te worden dat hij slachtoffer is geworden van een traumatische gebeurtenis en sedertdien moeilijk kan praten over hetgeen hem overkomen is. Het gaat dan ook met horten en stoten zoals werd vastgesteld tijdens het gehoor. Aangezien de ondervrager zich continu negatief uitliet over het feit dat verzoeker geen bijkomende details gaf, heeft dit de situatie alleen maar verergerd. Voorts stelt verzoeker zich de vraag welke details hij nog had moeten geven. Sommige plaatsen in Soedan beschikken niet over straten met huisnummers zoals in Europa. Niet alle overige betrokkenen waren gekend door verzoeker. Hij heeft ook uit de doeken gedaan hoe hij lid is geworden van DUP en in deze context meent verzoeker dat het normaal is dat hij het adres is vergeten van het huidige DUP-kantoor in Khartoum nu hij daar 12 jaar geleden lid is geworden. Ook de kwestie van zijn lidkaart is uit de context gerukt: verzoeker heeft enkel willen aangeven dat hij zonder zijn lidkaart is gevlucht. Aldus heeft hij naar waarheid geantwoord dat hij momenteel niet in het bezit is van zijn lidkaart, ook niet weet waar zich deze bevindt maar dat het zeker in Soedan moet zijn.

Daargelaten de discussie omtrent de locatie van het hoofdkwartier van de DUP en het niet bestaan van huisnummers -wat verzoeker niet aantoon-, stelt de Raad in deze vast dat verzoeker inderdaad bijzonder vaag en ontwijkend is omtrent de andere locaties en feiten, zoals de vergaderingen, de (gewone) leden die hierop aanwezig waren, de inhoud van de pamfletten, de betogingen, de lokale structuur, activiteiten en werkwijze van de DUP, de oorzaak van de verdeeldheid binnen de DUP ... (gehoorverslag man p. 9-11). Verzoeker weet evenmin of zijn partij de DUP na de verkiezingen van 2010 in de oppositie is gebleven of niet (gehoorverslag man p. 12). Verzoekers bewering dat hem enkel kwalijk wordt genomen dat hij onvoldoende details heeft verstrekt, is dan ook niet ernstig nu de commissaris-generaal volkomen terecht kon vaststellen dat verzoekers kennis over de hele lijn ondermaats of onbestaande is en aldus zijn voorgehouden politieke profiel niet geloofwaardig is. Betreffende verzoekers lidkaart is het inderdaad weinig overtuigend dat verzoeker niet precies zou weten waar ergens deze in Soedan ligt, gezien de bezwarende aard van dergelijk bewijsstuk in het door verzoeker geschetste klimaat van ernstige politieke repressie. Overigens maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij deze lidkaart niet zou kunnen voorleggen, gezien hij nog contact onderhoudt met zijn broer en zussen in Soedan (gehoorverslag man p. 3). In deze stelt de Raad eveneens vast dat verzoeker geen enkel verweer voert tegen de terecht weinig overtuigend bevonden verklaringen inzake zijn beweerde arrestatie, waardoor de desbetreffende motieven onverminderd overeind blijven.

Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase

van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig of gestresseerd zou zijn geweest was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). In zoverre verzoeker verwijst naar traumatische gebeurtenissen waardoor hij moeilijk kan praten over het gebeurde, wordt dit niet geobjectiveerd, noch blijkt dit uit het gehoorverslag; integendeel hieruit blijkt dat verzoeker de vragen goed begreep en beantwoordde, dat de communicatie ter verhoor vlot verliep. Evenmin blijkt dat de ondervrager zich negatief zou hebben uitgelaten. Verzoeker maakt hier evenmin doorheen noch op het eind van het gehoor enige opmerking over zodat deze verschoning grond mist. Derhalve kon de commissaris-generaal wel degelijk terecht oordelen tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers voorgehouden politieke lidmaatschap en de hieruit voortspruitende politieke vervolging.

4.3. Daar waar verzoeker er verder op wijst dat hij een verklaring van A. M. H. van 18 december 2011 heeft aangebracht waaruit blijkt dat hij lid is van DUP en dat hij momenteel gezocht wordt door de Soedanese autoriteiten, bemerkt de Raad dat deze reeds werd besproken in de bestreden beslissing en dat verzoeker hiertegen geen concrete elementen inbrengt, zodat ook in deze kan verwezen worden naar de desbetreffende motieven in de bestreden beslissing.

4.3.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift faxkopieën van zijn arrestatiebevelen van 5 december 2010 waaruit zou blijken dat er naar verzoeker gezocht wordt wegens inbreuk op de artikelen 58.1 (aanzetten tot rebellie) en 5 (saboteren van het grondwettelijke regime) alsmede een vertaling hiervan. De Raad hecht in deze geen geloof aan faxkopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Daargelaten dat de bijgevoegde vertaling niet officieel is en zelfs geen gegevens bevat van de dienst of de tolk die deze vertaling heeft opgemaakt, zodat niet kan worden geverifieerd of deze vertaling wel waarachtig is, maakte verzoeker evenmin eerder melding van deze arrestatiebevelen terwijl hij op dat moment nog in Soedan verbleef, noch verklaart hij in het verzoekschrift hoe deze in zijn bezit zijn gekomen. Verder zijn deze arrestatiebevelen gericht aan "eender welke politieagent" en zijn zij nog op dezelfde dag uitgevaardigd als de dag waarop verzoeker zich beweerdelijk moest gaan aanmelden, wat bijzonder voortvarend gedrag van de Soedanese inlichtingendiensten zou uitmaken. Bovendien gaan deze arrestatiebevelen uit van de "gerechtelijke administratie van het district West-Darfour" terwijl verzoekers hun gehele leven in Omdurman hebben doorgebracht en verzoekers beweerde vervolging zich ook hier afspeelde. Derhalve kan de Raad allerminst geloof hechten aan deze stukken.

4.4. Verzoekster werpt op dat zij duidelijk heeft verklaard dat zijzelf eveneens in Soedan vervolgd werd omwille van haar lidmaatschap bij 'grefna', wat ten onrechte door de bestreden beslissing onder tafel wordt geveegd als niet relevant. Verzoekster heeft duidelijk aangegeven dat zij omwille van haar politieke bedrijvigheid in 'grefna' één dag van haar vrijheid werd beroofd, wat niet kan afgedaan worden als een banaliteit. Er werd door verwerende partij geen enkel onderzoek gedaan naar de beweringen van verzoekster omtrent haar eigen politieke activiteiten. Er wordt enkel een copy-past gemaakt van de beslissing inzake de asielaanvraag van haar echtgenoot, waardoor ook haar asielaanvraag negatief werd beoordeeld. Uit haar verklaringen uit de vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoekster duidelijk aangegeven dat haar activiteit in Kirifna heeft meegespeeld in haar vrees of risico bij terugkeer naar Soedan.

Verzoekster verklaarde zelf zowel op de DVZ (*"De reden waarom ik Soedan ontvlucht ben, is gelinkt aan de politieke activiteiten van mijn man"*, vragenlijst vrouw 3.5) als op het CGVS (*"Heeft u Soedan verlaten omwille van de problemen van uw man?" "Ja." "Geen andere redenen?" "Nee."*, gehoorverslag vrouw p. 3) dat ze Soedan heeft verlaten omwille van de problemen van haar man. Omtrent haar eigen politieke betrokkenheid verklaarde ze dat ze *"Ja ik was lid van de UDP. Ik was lid van Grefna... Een hele kleine organisatie."* (*"Ooit problemen mee gehad?" "Ja eenmaal meegenomen door de politie."* (*"Ja?"*) *"Maar diezelfde dag nog vrijgelaten."* (*"En daarna nog problemen mee gehad?"*) *"Nee."* (gehoorverslag vrouw p. 3).

De Raad stelt dan ook vast dat, niettegenstaande verzoekster lid is geweest van 'grefna' en zij hiervoor een dag werd opgesloten, verzoekster dit zelf niet aanhaalde als vluchtmotief en zich integendeel diverse malen baseerde op de asielmotieven van haar echtgenoot. Dit werd tevens genoegzaam gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve werd in hoofde van verzoekster terecht een volgbeslissing genomen ten aanzien van haar echtgenoot.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.6. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken **X** en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK